

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-083/15

**Priština,
11. oktobar 2017. god.**

U postupku:

Žalioca/Tuženog

Sh. G.

Selo Lešane
Suva Reka

protiv

Tuženika/Tužioca

M. J. u ime svog pokojnog oca J. J.

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu: Beshir Islami, kao predsednik veća, Krassimir Mazgalov i Shukri Sylejmani, sudije, odlučujući po žalbi izjavljenoj protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC /D/A/235/2014 (spis predmeta zaveden kod KAI pod brojem 14270) od 30. aprila 2014. godine, nakon većanja održanog 11. oktobra 2017. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. Odbija se kao neosnovana žalba Sh. G, izjavljena protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/235/2014 od 30. aprila 2014. godine, u delu koji se odnosi na tužbu pod brojem KPA14270.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/235/2014 od 30. aprila 2014. godine, u delu koji se odnosi na tužbu koja je zavedena kod Kosovske agencije za imovinu pod brojem KPA14270.

Činjenično stanje i istorijat postupka

1. Dana 20. septembra 2006. godine, M. J. (u daljem tekstu: „tuženik“) je Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: „KAI“) podneo tužbu u ime svog pokojnog oca, J. J, tražeći povraćaj imovine na katastarskoj parceli 1420/1, na mestu zvanom „Ograda“, poljoprivredno zemljište, katastarska opština Lešane, u Svoj Reci, u površini od 0 h 27 ar i 11 kvadratnih metara (u daljem tekstu: „predmetna imovina“). On tvrdi da je njegov pokojni otac vlasnik parcela i da je posed izgubio u junu 1999. godine zbog okolnosti koje su povezane sa sukobom koji se desio u periodu 1998-1999.
2. U prilog svojoj tužbi, tuženik je KAI dostavio sledeća dokumenta:
 - Posedovni list br. 109 izdat od strane izmeštenog odeljenja katastra iz Suve Reke, koji pokazuje da se predmetna imovina vodi na ime njegovog oca J. J;
 - Izvod umrlih od 11. juna 2010. godine, iz kojeg se vidi da je J. J. preminuo 11. maja 1998. godine;
 - Sertifikat o vlasništvu od 15. aprila 2014. godine, koji dokazuje da se predmetna imovina vodi na ime njegovog pokojnog oca;
 - Lična karta tužioca od 2. novembra 1993. godine, izdata od strane administrativnih organa Suve Reke.
3. Notifikacija tužbe je urađena 17. maja 2007. godine i 7. septembra 2011. godine, sa zaključkom da je imovina tačno identifikovana putem GPS koordinata.
4. Sh. G. (u daljem tekstu: „žalilac“) je učestvovao u postupku pred KAI navodeći da je predmetna imovina zapravo pripadala njegovoj porodici, ali da je konfiskovana 1937. godine do 1949. od strane tadašnjeg režima, jer je njegov stric proglašen „Kulakom“, pa mu je na osnovu administrativne odluke konfiskovano 7 hektara zemljišta.
5. U prilog svojoj tvrdnji, tuženik je KAI dostavio sledeća dokumenta:
 - Rešenje Okružnog suda u Suvoj Reci od 10. januara 1950. godine, kojim je konfiskovana imovina porodice G, bez preciziranja parcela, ali sa opisom i površinom od 7 hektara.
 - Zahtev upućen Komisiji za povraćaj konfiskovanog zemljišta od 19. jula 1950 od strane članova porodice žalioca za povraćaj predmetne imovine.

- Rešenje Komisije za povraćaj konfiskovanog zemljišta Opštine Suva Reka br. 460-31-91 od 15. aprila 1993. godine, kojim je konfiskovano zemljište vraćeno članovima porodice, ali ne uključujući predmetnu imovinu.
6. Izvršni sekretarijat KAI je pozitivno verifikovao posedovni list sertifikat o vlasništvu, gde je pokojni otac tužioca upisan kao vlasnik. Sekretarijat agencije je *ex officio* takođe pronašao odluku notara od 29. januara 2013. godine pod brojem LRP.289/2013 referenca nasledstva 028/13, kojim je tužilac, sada tuženik, oglašen vlasnikom 1/4 predmetne imovine.
 7. Dana 30. aprila 2008. godine, KIZK je u svojoj odluci KPCC/D/A/13/2008 odlučilo da je tuženik dokazao imovinsko pravo njegovog oca nad predmetnom imovinom i odlučila da tuženiku vrati u posed predmetnu imovinu. Svojim rešenjem KPCC/RES/24/2010, ukinula je odluku i tužbu vratila na odlučivanje u ponovljenom postupku.
 8. U svojoj odluci KPCC/D/A/235/2014 od 30. aprila 2014. godine, KIZK je odlučilo da je tuženik dokazao da njegov otac ima pravo na predmetnu imovinu, i odlučila da predmetnu imovinu vrati u posed tuženika.
 9. Dana 13. novembra 2014. godine, odluka je dostavljena tuženiku. Žalilac je odluku primio 20. septembra 2014. godine. Žalba je podneta 20. oktobra 2014.

Navodi žalioaca

10. Žalilac navodi da odluka KIZK sadrži bitne povrede materijalnog i procesnog prava, i pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.
11. Žalilac tvrdi da je vlasnik predmetne imovine, koja je od njegove porodice konfiskovana od strane bivšeg srpskog režima, bez ikakve odluke o konfiskaciji i bez ikakve naknade.
12. Prema rečima žalioaca, odluka Komisije za povraćaj zemljišta je uključivala celokupnu konfiskovanu imovinu, ali Opština Suva Reka nije sprovela odluku o povraćaju.
13. U žalbi, žalilac je naveo iste dokaze koji su predstavljeni pred prvostepenim organom.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

14. Vrhovni sud je ispitao osporenu odluku shodno odredbama člana 194. Zakona o parničnom postupku br. 03/L-006 (u daljem tekstu: „ZPP“) i nakon ocene navoda žalioaca našao sledeće: *Žalba je prihvatljiva jer je podneta u zakonskom roku shodno članu 12.1 Zakona br. 03/L-079 koji predviđa da strana može podneti žalbu na odluku Komisije u roku od trideset (30) dana od dana obaveštavanja stranaka o odluci.*

Osnovanost žalbe

15. Nakon ispitivanja i ocene podnesaka u spisima predmeta, kao i navoda žalioaca, Vrhovni sud zaključuje da je žalba neosnovana.

16. Odluka KIZK je ispravna. Sud nije pronašao nepotpuno utvrđeno činjenično stanje ili pogrešnu primenu materijalnog i procesnog prava.
17. Shodno članu 3.1 Zakona br. 03/L-079, žalilac ima pravo na nalog Komisije za povraćaj imovine, ako on ili ona dokaze ne samo vlasništvo nad privatnom nepokretnom imovinom, nego i da on ili ona nije u mogućnosti da sada ostvari to imovinsko pravo zbog okolnosti koje su direktno povezane, ili proističu iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu u periodu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine.
18. Vrhovni sud napominje da žalilac, uprkos tome što tvrdi da ima zakonsko pravo nad imovinom, nije dostavio nijedan dokument u prilog tom pravu.
19. Dokumenta koja je dostavio žalilac se ne odnose na predmetnu imovinu, a činjenica konfiskacije, prema navodima strane, ne može biti predmet ispitivanja od strane KIZK niti od strane Vrhovnog suda, zbog nedostatka zakona i nadležnosti u vezi sa konfiskacijom. Zakon br. 03/L-079 ne sadrži pravne lekove koji bi bili dostupni stranama za ovaj period, zbog ograničenja u vremenu i sadržaju opisanim u članu 3.1.1 Zakona br. 03/L-079.
20. Izvršni sekretarijat KAI *ex officio* nije pronašao dokaze koji bi osporili pravo tuženika u ovom predmetu, jer posedovni list kancelarije za katastar, pre i nakon sukoba, dokazuje da se imovina vodi na ime preminulog oca tuženika. Isto je potvrđeno sertifikatom o vlasništvu izdatim od strane nadležnog organa u Suvoj Reci
21. Na osnovu napred iznetih činjenica, proizilazi da je činjenično stanje povodom ove pravne stvari utvrđeno potpuno i ispravno, i to da odluka KIZK nije osporena nijednim validnim dokazom.
22. Na osnovu napred iznetog i shodno članu 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, sud je odlučio kao u dispozitivu ove presude.

Pouka o pravnom leku

Na osnovu člana 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je konačna i izvršna i ne može biti osporena putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsednik veća

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Shukri Sylejmani, sudija

Timo Eljas Torkko, pisar EULEX-a